

[Guldberg.]

ningerne og også til den udvikling, der er sket i den periode, der er gået, fra boligforliget blev afsluttet og til i dag.

Ministeren gør i bemærkningerne til lejelovsforslaget opmærksom på, at de husleje-forhøjelser som følge af stigende skatter og afgifter, som kunne være pålignet inden 1. april 1967, men som man altså ikke har pålagt lejerne, selv om man kunne, helt klart må ligge inden for vurderingen og ikke bagefter kan lægges oven i vurderingsprisen. Det tror jeg hele tiden vi har været enige om, men jeg synes, det er rart at få det slået fast. Jeg skal ikke tiltage mig andres faderskab, men jeg vil samtidig sige til hr. Axel Ivan Pedersen, som jo er den, der har fremsat forslaget, at der heller aldrig har været tvivl om, at jeg har støttet det. Jeg er egentlig forbavset over, at det er lykkedes at overbevise ikke mindst lejere om, at man i forbindelse med en huslejeudligning — det var jo en sådan, der måtte ske, og det er selvfølgelig det, man i virkeligheden protesterer imod — skulle vælge imellem to metoder, hvoraf den ene ved hjælp af vurderingen skulle resultere i en maksimalpris, de var sikre på kunne holde, og den anden i noget ganske ubestemt, så de ikke vidste, hvor de var henne. Det er egentlig ganske morsomt, at det er lykkedes at skabe så megen agitation imod boligforliget, men nu er jeg glad for den bemærkning, fordi den jo netop præciserer det, der er meningen. Jeg kan heller ikke tilbageholde en bemærkning om, at forslaget nok havde været noget klarere og måske også mere anvendeligt, hvis der havde været større sympati for de tanker, som vi gav udtryk for under de indledende forhandlinger, men det var der altså ikke.

Når man nu ser det på den måde, så finder jeg anledning til at parallelisere med det, der, efter hvad jeg har fået oplyst, foregår i øjeblikket i de sociale bolig-selskaber. Jeg stillede et spørgsmål til ministeren, lige før valget blev udskrevet, og vi nåede altså ikke at få behandlet det. Vi kan lige så godt tage det her, og det vil jeg også regne med at ministeren har ventet. Oprindeligt kom disse ting frem i forbindelse med pristalsoplysninger, og senere har jeg selvfølgelig hørt derom fra forskellig side. Jeg har ikke noget som helst overblik over

omfanget, men jeg kan godt sige, at efter det, jeg har hørt, så skulle der være tale om en bølge af husleje-forhøjelser, ikke mindst i det storkøbenhavnsske område i de sociale boligselskaber efter boligforligets afslutning, og det drejer sig om betydelige beløb. I hvert tilfælde har jeg eksempler på — men det må ministeren jo vide mere om, håber jeg, så vi kan få det helt opklaret — både 40 og 100 pct.s forhøjelser. Nu er loven jo sådan i dag, at det er tilladt at forhøje huslejen i de sociale boligselskaber, hvor det er nødvendigt af hensyn til driftsudgifterne, men det forekommer mig helt utroligt og meget usandsynligt, at der pludselig efter boligforligets indgåelse skulle være opstået så kolossale stigninger i driftsudgifterne i samtlige sociale boligselskaber bogstavelig talt, at disse forhøjelser har været nødvendige. Vi må have lov til at spørge ministeren, hvor meget han ved om dette. Man kunne nok forestille sig, at der bag mange af disse forhøjelser har ligget et ønske om at sabotere landsbyggefonden. Hvis dette er rigtigt, trænger det til en meget skarp påtale.

En af de ting, der satte gang i boligforliget, var de sociale boligselskabers vanskeligheder i det nyeste byggeri. Priserne var løbet fra dem, og det var nødvendigt at gøre noget for at holde byggeriet i gang. Det har vi været villige til. Vil det sige, at de samme kredse, som har søgt hjælp her fra folketinget, nu gør alt, hvad de kan — eller er jeg forkert underrettet? — for at undgå at komme til at bidrage til den landsbyggefond, der skal bære det fremtidige sociale boligbyggeri? Er det rigtigt, som det er oplyst over for mig, at der i en række tilfælde foretages udskiftninger af inventar, f. eks. komfurer eller andre ting, i største hast for at få det med ind inden 1. april 1967? Så er det vist på tide, at man gør lejerne opmærksom på, at de husleje-forhøjelser, de får i kraft af dette, dem får de før de forhøjelser, der er en følge af boligforliget, og de bliver højere i hele normaliseringsperioden, og samtidig undlader de altså at medvirke til noget, de måske ikke direkte er så interesserede i, men som de i næste omgang vil opdage deres interesse i, nemlig at få bygget en landsbyggefond op, der kan bære noget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han